პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და მინისტრთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გაზეთი გამოდის 1920 წლის 3 ივნისიდან

№ 30 (19172) სამშაბათი, 5 თებერვალი, 1985 წელი. ფასი 3 კაპ.

ხუთწლედი: წელი მეხუთე

ახალი შრომითი წარმატებებით შევხვდეთ არჩევნებს

გვეტყობინებენ „კომუნისტის“ და საქინფორმის კორესპონდენტები

ტონს დეპუტატები იძლევიან

„მეთეთრთვალა“ ხუთწლედის დამამთავრებელ წელს — ყოველი დღე დამკვრელურია!“ — ასეთი ინიციატივა გამოიჩინა ინჟინრის დამდგენ თბილისის სახარისხებელი სადგურის სალოკომოტივო დეპოს შემანქანემ, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატმა ნოდარ კაკაბაძემ. თვის პირველ დეკადაში მან თბილისიდან ხაშურამდე წაიყვანა შემადგენლობა, რომლის წონა თითქმის სამჯერ აღემატება ნორმას, ამასთან დაზოგა 1700 კილოვატსაათი ელექტროენერგია.

მის მაგალითს მიბაძეს ამიერკავკასიის რკინიგზის სხვა შემანქანეებმაც, რომლებმაც ადრესატებს ზეგეგმით ჩაბარეს 15 ათასი ტონით მეტი ტვირთი, ვიდრე შარშანდელ შესაბამის პერიოდში. მომავალი არჩევნებისადმი მიძღვნილ სოციალისტურ შეჯიბრებაში ტონს იძლევიან სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი ჯემალ ქორიძე, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი ი. გუბაზი, ადგილობრივი საბჭოების სხვა დეპუტატები.

მაგისტრალის მუშათა გადიდებული ვალდებულებების რეალიზაციისათვის ყველა პირობაა შექმნილი: სატვირთო და საკავნო სადგურებში შელიანდაგებებმა დაიგეს დამატებით ლინდაგი მძიმეწონიანი და გრძელშემადგენლობიანი მატარებლებისათვის, მოძრაობის მართვა რადიოფიცირებულია და ავტომატიზებულია. გადიდებული წონის შემადგენლობებისათვის ყველგან გზა სნნილია.

ეფექტიანად გამოვიყენოთ ტრანსპორტი

რკინიგზელები უკეთეს შედეგებს აღწევენ

დღეს, უკეთესს! იანვარში რკინიგზელებმა მომხმარებლებს გეგმით გითვალისწინებულზე 98363 ტონით მეტი ტვირთი გაუგზავნეს, შარშანდელ შესაბამის პერიოდთან შედარებით, პრაქტიკულად, ყველა ტექნიკურ-ეკონომიკური მაჩვენებელი გაუუმჯობესეს.

მიაღწიეს უურაღიანი: ვაგონების ბრუნვა შარშანდელ იანვართან შედარებით დაჩქარდა 2,64 საათით. ყოველ ვაგონში ნორმის გადამეტებით, საშუალოდ, 2250 კილოგრამი საქონელი დაიტვირთა და ამით 2297 ვაგონი გამოთავისუფლდა. ეს კი ტრანსპორტის შესაძლებლობის გამოყენებისათვის შეუნელებელ ბრძოლის ნიშნაა. თითოეულ სატვირთო ოპერაციაზე ვაგონების მოცდენი დავალებასთან შედარებით შემცირდა 0,7 საათით. რეალიზებულია შემადგენლობების საუბნო სიჩქარესთან დაკავშირებული დავალებაც.

ნიშანდობლივია ისიც, რომ ყოველდღიურად იზრდება მძიმე წონის მატარებლების რიცხვი. რკინიგზის მოწონავე შემანქანეებმა ასობით მძიმეწონიანი შემადგენლობით ნორმის გადამეტებით გადაზიდეს 359,6 ათასი ტონა ტვირთი, რაც 171,5 ათასი ტონით აღემატება შარშანდელ ამავე პერიოდის მაჩვენებელს.

ახლა ამიერკავკასიასა და, კერძოდ, საქართველოში რკინიგზაზე ფართოდ გაიმართა სოციალისტური შეჯიბრება XXVII ყრილობის, საბჭოთა ხალხის სამამულო ომში გამარჯვების 40 წლისთვის, სტახანოვური მოძრაობის 50 წლისთავისა და საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ღირსეული შეხვედრისათვის. რკინიგზელთა მტკიცე გადწყვეტილებაა მეთერთმეტე ხუთწლედის დამამთავრებელ წელს უფრო დამაჯერებელ შედეგებს მიაღწიონ.

ტონის დეპუტატები იძლევიან

„მეთეთრთვალა“ ხუთწლედის დამამთავრებელ წელს — ყოველი დღე დამკვრელურია!“ — ასეთი ინიციატივა გამოიჩინა ინჟინრის დამდგენ თბილისის სახარისხებელი სადგურის სალოკომოტივო დეპოს შემანქანემ, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატმა ნოდარ კაკაბაძემ. თვის პირველ დეკადაში მან თბილისიდან ხაშურამდე წაიყვანა შემადგენლობა, რომლის წონა თითქმის სამჯერ აღემატება ნორმას, ამასთან დაზოგა 1700 კილოვატსაათი ელექტროენერგია.

მის მაგალითს მიბაძეს ამიერკავკასიის რკინიგზის სხვა შემანქანეებმაც, რომლებმაც ადრესატებს ზეგეგმით ჩაბარეს 15 ათასი ტონით მეტი ტვირთი, ვიდრე შარშანდელ შესაბამის პერიოდში. მომავალი არჩევნებისადმი მიძღვნილ სოციალისტურ შეჯიბრებაში ტონს იძლევიან სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი ჯემალ ქორიძე, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი ი. გუბაზი, ადგილობრივი საბჭოების სხვა დეპუტატები.

მაგისტრალის მუშათა გადიდებული ვალდებულებების რეალიზაციისათვის ყველა პირობაა შექმნილი: სატვირთო და საკავნო სადგურებში შელიანდაგებებმა დაიგეს დამატებით ლინდაგი მძიმეწონიანი და გრძელშემადგენლობიანი მატარებლებისათვის, მოძრაობის მართვა რადიოფიცირებულია და ავტომატიზებულია. გადიდებული წონის შემადგენლობებისათვის ყველგან გზა სნნილია.

ეფექტიანად გამოვიყენოთ ტრანსპორტი

რკინიგზელები უკეთეს შედეგებს აღწევენ

დღეს, უკეთესს! იანვარში რკინიგზელებმა მომხმარებლებს გეგმით გითვალისწინებულზე 98363 ტონით მეტი ტვირთი გაუგზავნეს, შარშანდელ შესაბამის პერიოდთან შედარებით, პრაქტიკულად, ყველა ტექნიკურ-ეკონომიკური მაჩვენებელი გაუუმჯობესეს.

მიაღწიეს უურაღიანი: ვაგონების ბრუნვა შარშანდელ იანვართან შედარებით დაჩქარდა 2,64 საათით. ყოველ ვაგონში ნორმის გადამეტებით, საშუალოდ, 2250 კილოგრამი საქონელი დაიტვირთა და ამით 2297 ვაგონი გამოთავისუფლდა. ეს კი ტრანსპორტის შესაძლებლობის გამოყენებისათვის შეუნელებელ ბრძოლის ნიშნაა. თითოეულ სატვირთო ოპერაციაზე ვაგონების მოცდენი დავალებასთან შედარებით შემცირდა 0,7 საათით. რეალიზებულია შემადგენლობების საუბნო სიჩქარესთან დაკავშირებული დავალებაც.

ნიშანდობლივია ისიც, რომ ყოველდღიურად იზრდება მძიმე წონის მატარებლების რიცხვი. რკინიგზის მოწონავე შემანქანეებმა ასობით მძიმეწონიანი შემადგენლობით ნორმის გადამეტებით გადაზიდეს 359,6 ათასი ტონა ტვირთი, რაც 171,5 ათასი ტონით აღემატება შარშანდელ ამავე პერიოდის მაჩვენებელს.

ახლა ამიერკავკასიასა და, კერძოდ, საქართველოში რკინიგზაზე ფართოდ გაიმართა სოციალისტური შეჯიბრება XXVII ყრილობის, საბჭოთა ხალხის სამამულო ომში გამარჯვების 40 წლისთვის, სტახანოვური მოძრაობის 50 წლისთავისა და საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს არჩევნების ღირსეული შეხვედრისათვის. რკინიგზელთა მტკიცე გადწყვეტილებაა მეთერთმეტე ხუთწლედის დამამთავრებელ წელს უფრო დამაჯერებელ შედეგებს მიაღწიონ.

ორი თვის დავალება — 24 თებერვლისათვის

ყლევანდილი წლის დამდეგიდანვე დიდნაყოფიერად შრომობენ სოფელ ზერის კოლმეურნეობის (თავმჯდომარე — გ. ტაკიძე) მეცხოველეები (ფერმის გამგე — რ. გოგბერნიძე). იანვარში მათ მიიღეს 3.000 კილოგრამით მეტი რძე შარშანდელ შესაბამის პერიოდთან შედარებით. ეს იმის შედეგია, რომ ფერმის მუშაკები პირუტყვის კარგი მოვლა-პატრონობით ზრდიან წველადობას. მოწონავე მწველავი ს. მოისწრაფიშვილი 14 ძროხას უველს და ყოველდღიურად 101 კილოგრამ რძეს აბარებს, ეს მაჩვენებელი 45 კილოგრამით აღემატება შარშანდელ დონეს. ისეთივე კარგი შედეგები აქვთ სახელოვან მეცხოველეს გ. ღლონტს და სხვებს. მერიელი მეცხოველეები 2 თვის დავალებას არჩევნების დღისათვის — 24 თებერვლისათვის შეასრულებენ.

გეგმები — ვადამდე

ხუთწლედის დამამთავრებელი წელი კარგად დაიწყეს ცხაკაიას მეცხოველეობის სამეურნეობათა-შორისო საწარმოს (დირექტორი — ო. კოხია) მშრომელებმა. მთ იანვრის დასაწყისში ვალდებულება იკისრეს არჩევნებთან დაკავშირებით ყოველდღიურად თითოეულ საფურაგე ძროხაზე შარშანდელ შესაბამის პერიოდთან შედარებით კილოგრამით მეტი რძე მიეღოთ, ხოლო 24 თებერვლისათვის შეესრულებინათ სახელმწიფოსადმი ხორცისა და რძის მიყიდვის ორთვე-ნახევრის გეგმა.

ცხაკაიელმა მეცხოველეებმა სიტყვას საქმეც მოაყოლეს: იანვარში მიიღეს 880, ხოლო სახელმწიფოს მიჰყიდეს 860 ცენტნერი რძე, რაც შარშანდელი პერიოდის მაჩვენებლებს შესაბამისად 160 და 175 ცენტნერით სჭარბობს. წარმატებებია ხორცის მიყიდვის საქმეშიც — იანვრის გეგმით ვალდებულნენი 210 ცენტნერის ნაცვლად სახელმწიფოს უკვე მიეყიდა 280 ცენტნერი ხორცი.

ამ საქმეში თავი ისახელეს და სოციალისტურ შეჯიბრებაში დაწინაურდნენ მეცხოველეები გ. წერეთელი, ზ. გარუჩავა, ჯ. ბებია, დ. და შ. ოთხოზორიები, ვ. კალანდია და გ. ლაშარავა.

№ 30 (19172) 2

ხალხის დიდი ნდობა

ბევრი მუშათა კლასის, კოლმეურნე გლეხობის, საბჭოთა ინტელიგენციის დიდი შემოქმედებითი და შრომითი აღმავლობის ეთაურებში მიმდინარეობს როგორც მთელი ქვეყნის, ასევე საქართველოს სს რესპუბლიკის, ავტონომიური რესპუბლიკების და ადგილობრივი საბჭოების არჩევნებისათვის მზადება. ეს დიდი პოლიტიკური მოვლენა იმ თვალსაზრისითაც არის ბაკალაურებული, რომ საბჭოთა ადამიანები აქტიურად ემზადებიან პარტიის XXVII ყრილობისათვის, საზეიმოდ აღნიშნავენ დიდ სამამულო ომში გამარჯვების 40 წლისთავს, სტახანოვური მოძრაობის ნახევარსაუკუნოვან იუბილეს.

საარჩევნო კამპანიაში დამთავრდა რეგისტრაცია. მიმდინარეობს ამომრჩეველების შეხვედრები თავიანთ დეპუტატობის კანდიდატებთან და გაჩაღებულია მათთვის სასარგებლო აგიტაცია.

ცხადია, მთელი საარჩევნო კამპანია, მისი ეტაპები, ყველა საფეხური საბჭოების, მათი დეპუტატების ნაშრომისა და ნამოღწერის, განაწესების შესრულების მასობრივი შემოწმებაა. იგი სოციალისტური დემოკრატიის შემდგომი გაღრმავების, სრულყოფის, ხალხმწიფო და ხალოგადოების მართვის საქმეში მშრომელთა მასების ფართო მონაწილეობის კეშმარიტ დათვალიერებას წარმოდგენს. სწორედ ამიტომაც არის, რომ ახლა საქმეკეველი, ხასოფლო საწარმოთა, ხალხმწიფო და შემოქმედებით დაწესებულებათა შრომითს კოლექტივებში გაჩაღებულ ხალხმრავალ კრებებზე, შეხვედრებზე, არჩევნებთან დაკავშირებულ შეკრებებზე, საგზაფაილო საუბრებში, ღრმად და საქმიანად ანალიზებენ საბჭოების ნამოღვაწარს, ყოველმხრივ განიხილავენ დეპუტატობის კანდიდატთა ცხოვრებას, შემოობას, პრაქტიკულ საქმიანობას, ეწევიან მათთვის სასარგებლო აგიტაციას, სასავენ ღონისძიებებს, რომელთა განხორციელება ხელს შეუწყობს ხელისუფლების ამ მასობრივი ორგანოების საქმიანობის შემდგომ წინსვლას.

ჩვენმა ხალხმა საბჭოებში თავის წარმომადგენლებად ერთხმად დასახელეთ ღირსეული შვილები, გამოჩენილი, აუტორიტეტული ადამიანები, ისინი, ვინე ენერგიული შრომით ასახელებს სამშობლოს, მოყვ ძალებს ახმარს პარტიის XXVI ყრილობის, საქართველოს კომპარტიის XXVI ყრილობის გადაწყვეტილებათა ხორცშესხმას, მეთოდურ ხუთწლედის დამამთავრებელი წლის დაჯილდოთა წარმატებით შეხვედრებას.

ხალხის დეპუტატობის კანდიდატთა შორის არიან ჩვენი პარტიისა და ხასელმწიფოს გამოჩენილი მოღვაწეები, მრეწველობის, სოფლის მეურნეობის, ინტელექტუალური შრომის წარჩინებული ადამიანები. ხალხმა თავის უსიამოვნეს დეპუტატობის კანდიდატებად დასახელეთ ეს ისინი სათანადო ხალქო საარჩევნო კომისიებში რეგისტრაციაში ვაატარეს—ხალ ცენტრალური კომიტეტის ენერალური მდივანი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე ემზანაგი კ. უ. ჩერნენკო, პარტიისა და ხასელმწიფოს სხვა ხელმძღვანელები. ყოველივე ეს, ცხადია, ერთხელ კიდევ ნათლად მეტყველებს იმაზე, თუ რაოდენ მტკიცე და ურყევია პარტიის კავშირი მასებთან. მშრომელები ერთსულოვნად ინონებენ და მხარს უჭერენ პარტიის პრინციპ ხაგარო და სამინაო პოლიტიკას, რომელიც მიზნად ისახავს სოციალისტური სამშობლოს კეთილმეობა და თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცებას, შემოობის შენარჩენებისა და ხალხის კეთილდღეობის შემდგომ გაუმჯობესებას.

ჩვენი რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატთა შორის არიან თბილისის საწარმოო გაერთიანება „ისნის“ გამომგზავნი ფ. ფეფდოროვი, ოჩამჩირის რაიონის მეურეური საბჭოთა მეურნეობის მესაბე ბ. აკაბ, ქედის რაიონის სოფელ ზეკრეს კოლმეურნეობის ბუღალტერ ბ. ფიასმიძე, ლენინგორის რაიონის სოფელ ლარგვინის კოლმეურნეობის მწყემსი ვ. ბერძენიში, თბილისის სამეცნიერო-საწარმოო ინსტიტუტი „მოონის“ და მისი ქარხნის ოკრატორი ბ. ხლისტოვი, ბოდბისოფის რაიონის კიბინაუს სახელობის კოლმეურნეობის ნეკრი ც. ხოკანიანი, თელავის ნინდის ფაბრიკის მქსოველი დ. მაისურაძე, ავჭალის ხილეკეტების ქარხნის ზეინკალ-ჯამბრიფველი ვ. ჭინჭარაული და სხვები.

დეპუტატობის კანდიდატები ხელ სხვადასხვა ეროვნების, პროფესიის ადამიანები არიან. ისინი სრულიად ეანმეორებენ ხალხის ნებას ენერგიული მრავალსიარ უნებებზე მოღვაწეობენ. მაგრამ ყველა მათგანს ავრთიანებს კომუნისტური პარტია, სამშოთა სახელმწიფოს ხალოგი ინტერესები, კომუნისტური იდეალებისადმი ერთგულება, ეუფლნი მზადყოფნა ამისათვის, რომ მთელი თავიანთი ცოდნა, ენერგია, გამოცდილება, ბოლმეურეალება მოსმარონ მშრომელი ადამიანების კეთილდღეობის გაუმჯობესებას მათი უკეთესი მერმისისათვის ზრუნვასა და ბრძოლას.

არჩევნებისწინა კრებებზე, დეპუტატობის კანდიდატებთან შეხვედრებზე, საგზაფაილო საუბრების დროს უაღრესად პრინციპული და საქმიანი საუბრები, მსჯელობა და კამათი მიმდინარეობს ჩვენი ცხოვრების უმნიშვნელოვანეს პრობლემებზე, წარმატებებსა და ნაკლოვანებებზე. ცხადია, პრაკალ ენიშვნელოვან წინადადებასა და მოსაზრებას გამოიქაჭაენ ამომრჩეველები საბჭოების აღმასკომებს, სახელმწიფო დაწესებულებათა ხელმძღვანელობას, ეუფლნი ამ ორგანიზაციებში ეუფლ ეფექტიანად ეუფლ ეფექტიანად ეუფლ ეფექტიანად

ნდოგას გაამართლებს

ამოვარჩევლთა შეხვედრა მ. ვ. ზიმიანინთან

4 თებერვალს ვორონეჟში გაიმართა რაიონების საარჩევნო ოლქის ამობრჩეველთა შეხვედრა რსფსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატთან, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მდივანთან ზიმიანინთან.

სპპ-ის პრეზიდიუმში დიდი ალმაცოცხლით აირჩიეს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს ამხანაგ კ. უ. ჩერნენკოს მეთაურობით.

დეპუტატობის კანდიდატ ი ს ნდობით აღუურვილმა პირმა, სარწმუნოო გვერთიანება „ელექტრონიკის“ პარტკომის მდივანმა ვ. მ. მეშჩერიაკოვმა ილაპარაკა მ. ვ. ზიმიანინის ცხოვრების გზასა და შრომის საქმიანობაზე, მოუწოდა ყველა ამობრჩეველს არჩევნების დღეს ერთსულოვნად მისცენ ხმა კომუნისტთა და უპარტიოთა უღელვი ბლოკის კანდიდატს.

შეხვედრაზე გამოვიდნენ გაერკალ-მეინსტიტუტიენტი ა. ე. კოლბეშენი, №86 საშუალო სკოლის მასწავლებელი ტ. ფ. ჩერევანი, სამხრეთ-აღმოსავლეთ რკინიგზის ოტკოკის სალოკომოტივო დეპოს უფროსი ვ. ს. ტროიცკი, ენერგეტიკის ტექნიკუმის მოსწავლე ა. ვ. კანაშენკა. მათ ხაზგასმით აღნიშნეს, რომ ვორონეჟელები, ისე როგორც ყველა საბჭოთა ადამიანი, მხურვალედ და ერთსულოვნად იწონიენენ და მხარს უჭერენ პარტიის სანინაო ხაზგარეშ პოლიტიკას, მტკიცედ აქვთ გადაწყვეტილი გაამრავლონ თავიანთი წვლილი სამშობლოს ეკონომიკურ და თავდაცვითს ძლიერებაში.

შემდეგ „სიტყვა წარმოთქვა ბ. ვ. ზიმიანინმა, რომელსაც გულთბილად შეხვდნენ მეკრებილნი. არჩევნებისათვის მზადება მიმდინარეობს დიდი პოლიტიკური და შრომითი აღმავლობის, შრომითი კომუნისტური პარტიის გარშემო საბჭოთა ადამიანების დარაზმულობის ვითარებაში, თქვა მან. საბჭოთა ადამიანებს ოსაზღვროდ სწამთ პარტიისა, სამართლიანად უკადრებენ მას თავის მიღწევებსა და აღმშენებლობის გეგმებს.

დიდი ყურადღება მიაპყრო ორატორმა იდეოლოგიური მუშაობის საკითხებს. მან აღნიშნა, რომ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის 1983 წლის ივნისის პლენუმმა ყოველმხრივ დაამუშავა განვითარებული სოციალიზმის პირობებში ideოლოგიური მუშაობის მეცნიერული კონეეფცია. ახორციელებს რა პლენუმის გადაწყვეტილებებს, სკკპ ცენტრალურმა კომიტეტმა საფუძველიანად განიხილა და მიიღო დადგენილება განათლების, მეცნიერების, კულტურის, პოლიტიკურ-აღმზრდელობითი მუშაობის ფართო წრის საკითხთა თაობაზე. თანამიმდგრულად ხორციელდება პარტიის დებულება შრომის კოლექტივში, პირველადს პარტიულ ორგანიზაციაში ideoოლოგიური, ideoურ-აღმზრდელობითი მუშაობის ცენტრის გადატანის შესახებ.

დასასრულ მ. ვ. ზიმიანინმა გულთბილი მადლობა გადაუხადა კოლექტივებს, რომლებმაც დაასახელეს დეპუტატობის კანდიდატად, აღუთქვა ამობრჩეველებს, რომ ძალ-ღონეს არ დიშურებს, რათა გაამართლოს მათი ნდობა. (საკდნსი).

სამშობლო— დამკვრელური შრომა!

ამოვარჩევლთა შეხვედრა ი. ვ. კაპიტონოვთან

4 თებერვალს რსფსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატთან, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მდივანთან ივანე ვასილის ძე კაპიტონოვთან პოდოლსკის საქალაქო საარჩევნო ოლქის ამობრჩეველთა შეხვედრამ დამაჯერებლად ცხადყო, რომ მათ საქმიანი განწყობილება აქვთ, ისწრაფვიან არჩევნების დღეს შეხვდნენ მიღწევებით ცხოვრების ყველა სფეროში.

შეკრებილებმა დიდი აღმავლობით აირჩიეს სპკპ ცენტრალური რაიონული საბალთო პრეზიდიუმში სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს ამხანაგ კ. უ. ჩერნენკოს მეთაურობით.

დეპუტატობის კანდიდატ ი ს ნდობით აღუურვილმა პირმა მ. ი. კალინინის სახელობის მექანიკური ქარხნის ზეინკალთა ბრიგადიერმა, სოციალისტური შრომის გმირმა ვ. გ. სემენოვმა ილაპარაკა ი. ვ. კაპიტონოვის ცხოვრების გზის შესახებ და მოუწოდა ამობრჩეველს ერთსულოვნად დაემხრ მისცენ ხმა ხალხის რჩეულთ.

შეხვედრაზე გამოვიდნენ ცენტრალური რაიონული საავადმყოფოს პარტკომის მდივანი ტ. ბ. იკონნიკოვა, სახალხო დეპუტატთა საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ს. ვ. ზუბკოვსკი, ორკონიკიძის სახელობის მანქანათსაშენებელი ქარხნის დირექტორი ს. ნ. გალჩევსკი და სხვები, რომლებმაც ხაზგასმით აღნიშნეს, რომ საბჭოთა ადამიანები დიდი აღფრთოვანებით ემზადებიან სკკპ XXVII ყრილობისათვის, დიდ სამამული ომში გამარჯვების 40 წლისთავისათვის.

პარტიული ცხოვრება

პირველადი პარტიული ორგანიზაციების ბრძოლისუნარიანობის ამაღლების მიზნით მიმართული მუშაობა რესპუბლიკაში სისტემად, ტრადიციად იქცა. დაიწყო 1985 წელი. ამ საკითხებს ეძღვნება პირველადი პარტიული ორგანიზაციების სამეცნ ი ერ ო-პრაქტიკული კონფერენციები.

გარდაბანი. კომფერენციის თემა: პირველადი პარტიული ორგანიზაცია და არჩევნი პარტიულ აქტივთან პარტიული დავალებების განაწილების პრაქტიკის სრულყოფისათვის გაეული მუშაობა. ეროთ საინტერესოდ წარმართა სექციური მუშაობა სამ სამხარო ორგანიზაციაში — გარდაბნის მემორანდუმის საბჭოთა მეურნეობაში, საქართველოს ზოოვეტერინარულ ინსტიტუტში და თბილისის სახელმწიფო რაიონულ ელექტროსადგურში.

ალნიშნულ თემაზე სამეცნიერო-პრაქტიკული კონფერენციის სამუშაო ადგილად გარდაბნის რაიონი შემთხვევით არ აურჩევიათ, აქ აქვთ პარტიული დავალებების მიზნობრივად განაწილების და ამ გზით გარკვეული კონკრეტული წარმატებების მოდელის პრაქტიკა.

რაიონის პარტიულ ორგანიზაციაში პარტიული დავალებების განაწილებისა და შესრულების კონტროლის დროს განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა რაიონის წინაშე მდგომი ძირითადი სოციალურ-ეკონომიკური საკითხების გადაწყვეტაში საუკეთესო საბოლოო შედეგების მიღწევას. ამავამდ დიდ მნიშვნელობას იძენს ის პარტიული დავალებები, რომლებიც უკავშირდება სასურსათო პროგრამის განხორციელებას, წარმოებაში მეცნიერულ საიანტოა დანერგვას, წარმოების ინტენსიფიკაციას, დისციპლინისა და მართლწესრიგის განტკიცებას, შრომის ორგანიზაციის პროგრესული ფორმების განვითარებას, ideoოლოგიური მუშაობის გაუმჯობესებას და ა. შ.

პარტიული მუშაობის ერთ-ერთ ქმედითს ფორმას — პარტიულ დავალებას — აქ იყენებენ კომუნისტთა აქტიურობისა და პასუხისმგებლობის გრძნობის გაძლიერებისათვის. ამ მიზნის უფრო სრულყოფილი მიღწევისათვის რაიონში შემოღებული აქვთ აქტივის სწავლება. პირველადი პარტიული ორგანიზაციების მდივნების ერთწლიან სკოლაში პარტიული დავალებების განაწილების, შესრულებისა და კონტროლის საკითხებზე ეწყობა სპეციალური სემინარული მეცადინეობები.

პარტიული დავალებების შესრულების მიმდინარეობისადმი კონტროლი ძირითადად ხორციელდება კომუნისტების ანგარიშების და ინფორმაციების მოსმენით პარტიულ კრებებზე. ეს გასვალისწინებულია სამუშაო გეგმით. ამასთან ერთად პარტორგანიზაციის მდივნები ეკავებიან კომუნისტებთან სხვადასხვა საკითხზე საუბრების დროს სისტემატიურად დაინტერესდნენ, თუ როგორ ასრულებს ესა თუ ის კომუნისტი პარტიულ დავალებას.

პარტიულ დავალებათა შესრულების შეფასების ძირითად კრიტერიუმად მიჩნეულია საქმისადმი კომუნისტების შემოქმედებითი, ინიციატივიანი მიდგომა, მიღწეული საბოლოო კონკრეტული შედეგები.

რაიონის პირველადმა პარტიულმა ორგანიზაციებმა პარტიული დავალებების განაწილების კონტროლის დროს ერთ-ერთ ადგილი ეთმობა ინფორმაციებს ინფორმაციებზე. ეს ნიშნავს, ამ ინფორმაციებზე ერთ-ერთ ადგილზე ყურადღებას ეთმობა

უცხოეთი

ფაქტები მოვლენები

4 თებერვალი — საქდესი იუწყება

საერთაშორისო ვითარების გასაჯანსაღებლად

საბჭოთა კავშირს მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი მიაღწიოს მნიშვნელოვან და კონკრეტულ შედეგებს საბჭოთა კავშირ-ამერიკის ფენეკის მომავალ მოლაპარაკებებზე, რათა არ დაუშვას კოსმოსის მილიტარიზაცია, მთლიანად მოსპოს ბირთვული იარაღი. ამ აზრს ხაზს უსვამენ სხვადასხვა ქვეყნის თვალსაჩინო პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწეები, მასობრივი ინფორმაციის საშუალებანი, რომლებიც კვლავ განმარტავენ კ. უ. ჩერნენკოს პასუხს ამერიკის სი-ენ-ნ ტელეკომპანიის კორესპონდენტის კითხვებზე. გამოხმაურებებში აღნიშნულია, რომ საბჭოთა კავშირის მშვიდობისმოყვარული კონსტრუქციული პოზიცია შეეხებამება მილიონობით ადამიანის მისწრაფებებს, რომლებსაც არა მარტო შეენიშნა აქვთ ჩვენი დროის დრამატიზმი, არამედ სულ უფრო მკაფიოდ ესმით, თუ სად გადის საზოგადო მოღვაწეები, ფასობრივი ინფორმაციის საშუალებანი, რომლებიც კვლავ განმარტავენ კ. უ. ჩერნენკოს პასუხს ამერიკის სი-ენ-ნ ტელეკომპანიის კორესპონდენტის კითხვებზე.

სსრ კავშირისა და ამერიკის შეერთებული შტატების სერიოზული და მიზანდასახული მოლაპარაკება, ეენეკვაში მიღწეული მორიგების ყველა ნაწილის პატიოსანი დაცვა განიარაღების მიზნების განხორციელების აუცილებელი პირობაა, განაცხადა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს თავმჯდომარემ **ნატალია კრუშინსკა** (ინდოეთი). იმით რომ საბჭოთა კავშირ-ამერიკის მოლაპარაკება შედეგიანი იყოს, დაინტერესებული მთელი კაცობრობა. როგორც სავსებით სამართლიანად აღნიშნა ქ. უ. ჩერნენკომ, ამ მოლაპარაკებაზე უნდა გავითვალისწინოთ პლანეტის მომავლისათვის უაღრესად საშიშ შედეგებთან დაკავშირებული ის რეალური საფრთხე, რომელიც შეიძლება მოსკვეს კოსმოსში გამაღებული შეიარაღების გადატანას. კოსმოსის მილიტარიზაციის დაუშვებლობა, ბირთვული არსენალის გაყინვა, ბირთვული იარაღის ხმარების აკრძალვა — აი ღონისძიებანი, რომელთა განხორციელებას თანამიმდევრულად ესწრაფვის საბჭოთა კავშირი.

საბჭოთა კავშირ-ამერიკის მოლაპარაკების საგნისა და მიზნების თაობაზე ენეკვაში მიღწეული მოლაპარაკება ქმნის კოსმოსში გამაღებული შეიარაღების დადამტკიცებისა და ფიზიკურ-ტექნიკურ საუბრებს, რომ მტკიცედ უჭერს მხარს ორგანული ურთიერთკავშირით ბირთვული და კოსმოსური შეიარაღების პრობლემის გადაწყვეტას, — წერს გაზეთი.

საფრანგეთის გაზეთი **„მონდი“** წერს: კოსმოსის მილიტარიზაცია გაბმულებდა რაკეტსაწინააღმდეგო თავდაცვის სისტემების შეზღუდვის შესახებ საბჭოთა კავშირ-ამერიკის უკვალო ხელშეკრულების ისევე, როგორც ბევრ სხვა ამავამად მოქმედ საერთაშორისო შეთანხმებას“. მეორე ფრანგული გაზეთი **„ლუმანიტე“** აყენებს ეჭვს ამერიკის მომავალი მოლაპარაკების პერსპექტივებთან იმ შეფასების რეალურ ხასიათს, რომელიც საბჭოთა ხელმძღვანელმა ჩამოაყალიბა. ქ. უ. ჩერნენკო აღიარებს დიდი სირთულეების არსებობას ენეკვაში მორიგების მიღწევის გზაზე და ამავე დროს მიანიშნა, რომ მაინ დაძლევა შეიძლება. ამისათვის საჭიროა, რომ ყოველ მხარეს ჰქონდეს კეთილი ნება, მზად იყოს გონივრული კომპრომისებისთვის, განსაკუთრებულად ეცადეს თანასწორობისა და თანაბარი უშიშროების პრინციპს.

სსრ კავშირი თანამიმდევრულად უჭერს მხარს გამაღებული შეიარაღების ალაგმვას, ბირთვული იარაღის სრულ ლიკვიდაციას, ხაზგასმით აღნიშნავს დასავლეთ გერმანიის გაზეთი **„უნზერე ციტე“**. ამავე დროს უნდა აღინიშნოს, რომ ამერიკის შეერთებულ შტატებს აქამდე ამ თემაზე ლაპარაკიც კი არ სურდა. გამაღებული ბირთვული შეიარაღების სიიმდიდრე შეჩერებას და ამით მოლაპარაკებისათვის ხელშეწყობას შეძლებდა ბირთვული არსენალების გაყინვა და ბირთვული იარაღების ყველა გამოცდის სრული აკრძალვა.

„ქ. უ. ჩერნენკომ სერიოზულად გააფრთხილა ამერიკის შეერთებული შტატები: თუ ვაშინგტონი კვლავაც კოსმოსის მილიტარიზაციის გეგმების მომხრე იქნება, ეს გაართულებს ბირთვული შეიარაღების შემცირების პერსპექტივებს“, — ასეთი დასკვნა გამოაქვს სი-ენ-ნ ტელეკომპანიის კითხვებზე საბჭოთა ხელმძღვანელის პასუხებიდან ავსტრიის გაზეთი **„ურორფ“**.

განმარტა რა სსრ კავშირის პოზიცია, წერს იუგოსლავური **„პოლიტიკა“**, ქ. უ. ჩერნენკომ აღნიშნა, რომ საბჭოთა კავშირი ასე მწვავედ იმიტომ როდი ილაშქრებს კოსმოსში გამაღებული შეიარაღების წინააღმდეგ, რომ ვერ შეძლებს უპასუხოს ვაშინგტონის ამ გეგმებს. თუ სსრ კავშირს აიძულებენ, იგი ყოველ ღონეს იხმარს, როგორც ეს არაერთგზის ყოფილა წარსულში, რათა დაიცვას თავისი უშიშროება, აგრეთვე თავისი მოკავშირეებისა და მეგობრების უშიშროება. საქმე ის არის, რომ კოსმოსის მილიტარიზაცია გააბათილებდა ბირთვული იარაღის შეზღუდვისა და შემცირების პროცესს, ექნება ყველა მიმართულებით უკონტროლო გამაღებული შეიარაღების კატალიზატორი.

საბჭოთა კავშირს მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი ენეკვაში იმოქმედოს ისეთნაირად, რომ მიაღწიოს მნიშვნელოვან და კონკრეტულ შედეგებს, წერს უნგარული **„ნეპსაბადბაგი“**. შეგებენელი აქვს რა დიდი პასუხისმგებლობა მშვიდობის ბედისათვის, მოსკოვი იმით ხელმძღვანელობს, რომ კაცობრობა განიცდის ისტორიის გარდატეხის მომენტს. იმაზე, გადაწყდება თუ არა მსოფლიოს წინაშე ღღეს მდგომი უდიდესი ამოცანები, — უწინარეს ყოვლისა ბირთვული საფრთხის აღმოფხვრა, კოსმოსის მილიტარიზაციის თავიდან აცილება და გამოყენება მხოლოდ და მხოლოდ მისი მშვიდობიანი მიზნებით, — დამოკიდებულია თვით კაცობრობის ცივილიზაციის მომავალი.

საბჭოთა კავშირს მტკიცედ აქვს გადაწყვეტილი მიაღწიოს საბრძოლო მიზნით კოსმოსის გამოყენების აკრძალვას და ყველა სახეობის ბირთვული იარაღის ლიკვიდაციას, განაცხადა კოლუმბიის კონგრესის დეპუტატმა ლუის ფარანდისკო მადერო ფორერომ. ყველაფერი უნდა ვიღონოთ, რათა მივაღწიოთ გამაღებული შეიარაღების შეწყვეტას როგორც კოსმოსში, ისე დედამიწაზე. ეს მნიშვნელოვნად განამტკიცებს მშვიდობას, კაცობრობის შესაძლებლობას მისცემს გულდაჯერებით უყურაოს მომავალს. მაგრამ გაკვირვებას იწვევს ვაშინგტონის ოფიციალურ პირთა ზოგიერთი განცხადება, რომლებშიც ჩანს მისწრაფება დაარწმუნონ საერთაშორისო საზოგადოებრიობა, რომ არ უნდა ელოდონ პოზიტიურ შედეგებს ენეკვის მოლაპარაკებისაგან. საბჭოთა კავშირს არაერთგზის დაუტკიცებია, რომ მზად არის გადადგას რეალური ნაბიჯები გამაღებული შეიარაღების ალაგმვის, საერთაშორისო დაძაბულობის შენელების გზაზე და მის ამ მშვიდობისმოყვარულ პოზიციას აქტიურად უჭერს მხარს ყველა, ვისთვისაც ძვირფასია მშვიდობა.

ყირიმის კონფერენციის 40 წლისთავისადმი

დიდმნიშვნელოვანი ნიშანსვეტი

ალნიშნავს რა ანტიჰიტლერული კოალიციის სახელმწიფოთა ყირიმის კონფერენციის 40 წლისთავს, მსოფლიო საზოგადოებრიობა ხაზს უსვამს სსრ კავშირის წამყვან როლს ფაშიზმზე გამარჯვებაში, სხვადასხვა საზოგადოებრივი წყობილების სახელმწიფოთა თანამშრომლობის მნიშვნელობას, მოითხოვს ხელი შეუშალონ ომისშემდგომი მშვიდობის საფრთხეებზე, გადალახონ ომისშემდგომი მშვიდობის საძირკველი ჩამყრელი საერთაშორისო შეთანხმებები.

ლონდონი. მოკავშირე არმიების მეომრებმა, პლანეტის ხალხებმა მთავრობებთა და მშვიდობიანი მომავლის იმედით აღიქვეს 40 წლის წინათ იალტის შეთანხმება, უთხრა საკდესის კორესპონდენტს დიდი ბრიტანეთის თვალსაჩინო საზოგადო და პოლიტიკური მოღვაწეს, მეორე მსოფლიო ომის ვეტერანმა უ. ალეკსანდრმა.

როცა მაღალ შეფასებას ვაძლევდით საბჭოთა ხალხისა და მისი შეიარაღებული ძალების გმირულ როლს საერთო მტრის განადგურების საქმეში, ვიმედოვნებდით, რომ იგი აღარასოდეს შეიუქმნება საფრთხეს კონტინენტსა და ჩვენს პლანეტას. მაგრამ, დასავლეთის მმართველი წრეები, რომლებმაც უარი თქვეს თანამშრომლობის განვითარების კურსზე და დაიგიწყეს იალტის ხელშეკრულება, ამჟამად ფაქტობრივად ხელს უწყობენ გერმანიის მილიტარიზმისა და ნაციზმის აღორძინებას, სულ უფრო აქტიურად აქცევენ გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკას სსრ კავშირისა და სოციალისტური თანამეგობრობის სხვა ქვეყნების წინააღმდეგ ბაქმიზულ მძლავრ სამხედრო მექანიზმად. მსგავსი პოლიტიკა, ხაზგასმით აღნიშნა უ. ალექსანდრმა, მშვიდობისმოყვარე საზოგადოებრიობის სამართლიან რისხვას იწვევს.

პარიზი. ლიკადიის სასახლეში დაიწყო ევროპაში მშვიდობისა და უშიშროების განმტკიცების პროცესის ძლევამოსილი მოძრაობა, განაცხადა საკდესის კორესპონდენტთან საუბრისას თვალსაჩინო ფრანგმა საზოგადო და პოლიტიკურმა მოღვაწემ, საზოგადოება „საფრანგეთ-სსრ კავშირის“ სპარეზიდენტმა სამეს ფერმა რ. მარკიმ. ყირიმის კონფერენციაზე დაისახა ომისშემდგომი ევროპის სამართლიანი საზღვრები, პოტსდამში ისინი დაკანონდა, ხოლო ჰელსინკის საერთო-ევროპულ თათბირზე საბოლოოდ განამტკიცეს.

პოლიტიკური წრეები, რომლებიც აყალიბებენ და თავს ესხმიან ყირიმის კონფერენციის შედეგებს, სინამდვილეში ილაშქრებენ საფრანგეთის ერთგული ინტერესების წინააღმდეგ, მაგრამ ჩვენი ხალხი დაინტერესებულია შეინარჩუნოს და განავითაროს ყველაფერი, რასაც ევროპისათვის მოაქვს მშვიდობა, უშიშროება, ურთიერთხელსაყრელი თანამშრომლობა, საბჭოთა ხალხთან კეთილი, მეგობრული ურთიერთობით, ხაზგასმით აღნიშნა რ. მარკიმ.

ბონი. ყირიმის კონფერენციის გადაწყვეტილებანი, რომლებმაც საფუძველი ჩაუყარა ევროპის მტკიცე მშვიდობას, დღესაც აქტუალურია, განაცხადა საკდესის კორესპონდენტისათვის მიკიმეულ ინტერვიუში გერმანელთა კომპარტიის გამგეობის პრეზიდიუმის წევრმა, მშვიდობის მსოფლიო საბჭოს ვიცე-პრეზიდენტმა მ. ბუშმანმა.

მეორე მსოფლიო ომის შედეგების შეფასებისას, გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში დისკუსიის დროს შეიმჩნევა ორი პრინციპულად განსხვავებული ტენდენცია. ქვეყნის დემოკრატიული ძალები ემზადებიან ღირსეულად აღნიშნონ მისი დამთავრებისა და ფაშიზისაგან გერმანელი ხალხის განთავისუფლების 40 წლისთავი, მათ იალტის შეხვედრა დიდმნიშვნელოვან ნიშანსვეტად მიაჩნიათ ომისშემდგომი მოწესრიგების გზაზე. გერმანიის საკითხის სამართლიანი გადაწყვეტა ასახავდა უწინარეს ყოვლისა საბჭოთა კავშირის კონსტრუქციულ პოზიციას. ამის საწინააღმდეგოდ გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკის მეპარტიელნენ ძალებს საკოკუმენტოდ მიაჩნიათ როგორც საზღვრების საკითხი, ისე მთლიანად ევროპაში ომისშემდგომი განვითარების შედეგები, მაგრამ დასავლეთ გერმანიის საზოგადოებრიობის ფართო წრეებში მტკიცედ სწრაფვა ყველაფერი იღონონ, რომ აღარასოდეს აღარ დაიწყოს ომი გერმანიის მიწა-წყლიდან.

ვიეტნამი

გმოგვენ პროვოკაციებს

საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენლის განცხადება

ჰანოი. აქ გამოსულმა ვიეტნამის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელმა აღნიშნა, რომ ბოლო ხანს, ვიეტნამ-ჩინეთის საზღვარზე შეიარაღებული პროვოკაციების ესკალაციასთან ერთად, ჩინეთში მიმართავენ მოქმედ ვიეტნამის წინააღმდეგ. მაგალითად, ჩინეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელმა პეკინში პრეს-ბრიფინგზე განაცხადა, რომ ჯარები ჩინეთის საზღვარზე „საბრძოლოდ. არიან მზად“. განსაკუთრებით სერიოზულია სინხუას საგაზეთოს მიერ გავრცელებული ჩინეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის განცხადება სინგაპურში იმის თაობაზე, რომ ჩინეთი „იტოვებს უფლებას მეორე გაკვეთილი მისცეს“ ვიეტნამს.

ჩინეთის მხარის ზემოაღნიშნული განცხადებანი, აღნიშნა ვიეტნამის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელმა, ეწინააღმდეგება სამხრეთ აზიისა და მთელი მსოფლიოს ხალხების, მათ შორის თვით ჩინელი ხალხის, მშვიდობისმოყვარულ მისწრაფებებს. ვიეტნამის სოციალისტური რესპუბლიკის მთავრობა გმობს შეიარაღებულ პროვოკაციებს და ჩინეთის მხარის საომარ განცხადებებს.

ვიეტნამის მთავრობა და ხალხი ყოველ ღონეს ხმარობენ საზღვარზე დაძაბულობის აღმოსაფხვრელად და ორ ქვეყანას შორის ნორმალური ურთიერთობის აღსადგენად. ამასთან ვიეტნამელი ხალხი მზად არის დაიცვას თავისი სამშობლოს სუვერენიტეტი, ტერიტორიული მთლიანობა და უშიშროება.

არაბ ქალთა დემონსტრაცია

დამასკო. არაბ ქალთა მასობრივი დემონსტრაცია გაიმართა პალესტინელ ლტოლვილთა ადგილსამყოფელ ბანაში, რომელიც მდებარე ორიდანის დასავლეთ ნაპირზე ქალაქ ბეთ-ლაჰმის რაიონში მდებარეობს. ასობით ქალს მოუპარავთ პლაკატები და ტრანსპარანტები, რომლებიც გმობენ ისრაელის ოკუპაციას, ინტერვენტთა ტერორსა და ძალმომრეობას თელ-ავივის მიერ დაკურობილ მიწა-წყალზე მკვიდრი მოსახლეობის მიმართ.

დემონსტრაციის მონაწილეებმა, იუწყება პრესა, ისრაელის საოკუპაციო ხელისუფლებს მოსთხოვეს გაათავისუფლონ ბანაკის ყველა მცხოვრები, რომლებიც ოკუპანტებმა წინადღეს მასობრიები ჩხრეკის დროს დააპატიმრეს. ერთ ღამეში სპეციალურ დილეგებში ჩასვეს ადლეულ ეროვნულ ბანაკ ალ-ჯალზუნის მცხოვრები 40 პალესტინელი. საოკუპაციო ხელისუფლებმა ქალთა დემონსტრაციის დასარღვევად სამხედრო ქვეგანყოფები გამოიყვანეს. დემონსტრაციის რამდენიმე მონაწილე დაპატიმრებულია.

საბინაო კანონმდებლობას ყველა უნდა იცავდეს

სამოქალაქო საქმეებზე მართლმსაჯულების განხორციელების პრობლემები

ებებისა და მხარეთა უფლებამოვალეობის გამორკვევას. ამის გამო ცალკეულ საქმეთა განხილვა წლობით ჭიანურდება. ზჩორია უკანონო და დაუსაბუთებელი გადაწყვეტილებების გამოტანის ფაქტები.

სავსებით დროული ღონისძიება იყო ის, რომ 1983 წლის 25 სექტემბერს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა მიიღო დადგენილება „სამოქალაქო საქმეებზე მართლმსაჯულების აღმშრდელობითი ზემოქმედების „შემდგომი ამაღლების ღონისძიებათა შესახებ“. ამ საეტაპო მნიშვნელობის დადგენილებით მკაცრად იქნა დადგმული რესპუბლიკაში საბინაო დავათა განხილვა-გადაწყვეტისას უსოდგელო, ბიუროკრატიული დამოკიდებულების ფაქტები.

აღნიშნული დადგენილების შესაბამისად საქართველოს სსრ იუსტიციის სამინისტრომ, რესპუბლიკის პროკურატურამ და უმაღლესმა სასამართლომ შეიმუშავეს ერთობლივი ღონისძიებანი და მიმდინარეობს სათანადო მუშაობა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს დადგენილების შესრულებისათვის.

როგორც საქმეთა ანალიზი გვიჩვენებს, საბინაო დავათა წარმოშობის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან საფუძველს შეადგენს ის, რომ ამ დარგში ცალკეული სახელმწიფო, საზოგადოებრივი დაწესებულებები და ორგანიზაციები სრულად არ ასრულებენ კანონით დაკისრებულ მოვალეობებს. გარდა ამისა, საბინაო დავათა წარმოშობას მნიშვნელოვნად უწყობს ხელს რესპუბლიკაში ერთგვაროვან გავრცელებული თვითნებური შენებლობები. ამასთან, იშვიათი როდია, როდესაც სასამართლოთა საშუალებით ხდება თვითნებურად აგებული ნაგებობებიდან მოქალაქეთა გამოსახლება. მოვიყვანთ ფაქტებს: ქუთაისში არის მინისტრის მიერორაიონი, სადაც № 24 და № 25 საშენებლო ადგილზე კაპიტალური შენებლობის სამმართველოს გამოუყვიდეს ფარობის საცხოვრებელი სახლების ასაშენებლად. მაგრამ შენებლობის დაწყება დაბრკოლდა, რადგან იქ აღმოჩნდა მრავალი თვითნებურად აგებული ხის ნაგებობანი, სადაც ჩაუწერლად ცხოვრობდა სამოცამდე ოჯახი. ცხადია, მათ გამოსახლებას სამაგიერო ბინის მიეცემინ არ ითვალისწინებს საბინაო კანონმდებლობა. ამავე დროს თვითნებურად აშენებული ნაგებობებიდან მათი გამოსახლების საკითხს გადაწყვეტა დაძაბული ვითარების ქმნის და საბოლოოდ წარმოიშობა საჩივრები რესპუბლიკის სხვადასხვა ორგანონში.

თბილისის საქარხნო რაიონის სახლთა სასამართლოს გადაწყვეტილებით გამოასახლეს 14 მობინადარი, რომლებიც ჩაუწერლად ცხოვრობდნენ თვითნებურად აგებულ ბარაკებში უქსოვი ფაბრიკის ტერიტორიაზე. შსგავსი შემთხვევები მრავალია. ჩვენ ეფიქრობთ, რომ ამ მთავარი ყურადღება უნდა მიექცეს ამ მიმართულებით შინაგან საქმეთა რაიონული განყოფილებების, მათი ინსპექტორების, საბინაო-საექსპლოატაციო ექტორების მუშაკთა საქმიანობის გაძლიერებას. მათი ვალია დროულად და მტკიცედ აღკვეთონ ყოველგვარი თვითნებური შენებლობანი.

საბინაო დავათა წარმოშობას, სახელმწიფო და საზოგადოებრივი საბინაო ფონდის არასწორ გამოყენებას, ხელს ისიც უწყობს, რომ ზოგჯერ ირღვევა სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს 1974 წლის 28 აგვისტოს დადგენილება-დებულება „სსრ კავშირის საბასპორტო სისტემის შესახებ“. ამის მიხედვით მოქალაქეთა ჩაწერა ხდება საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით, მაგრამ ზშირია შემთხვევები, როდესაც მოქალაქე ჩაწერილია იქ, სადაც არასდროს არ უცხოვრია და ცხოვრობს სულ სხვა მისამართზე. იქნება უცნაური ვითარება: ამ მოქალაქეებს საფუძველი იქლევად სუფთალის მიხედვით პრეტენზია განაცხადონ, ერთი მხრივ, ჩაწერის ადგილიდან ბინის მიღებაზე, ხოლო, მეორე მხრივ, ბინის მიღებაზე პრეტენზია განაცხადონ იმ სახლის აღების შემთხვევაში, სადაც ფაქტობრივად ცხოვრობენ. ასეთი მდგომარეობა ზოგჯერ იმას იწვევს, რომ მოქალაქე ორ ბინასაც კი იღებს, რაც საბინაო კანონმდებლობის უხეში დარღვევაა. ამის გამო, რომ თბილისს ოქტომბრის რაიონის სახლთა სასამართლომ განიხილა არაერთი სარჩელი, რომლებიც აღიძრა ამავე რაიონის საბჭოს დასმასკომის მიერ იმ პირთა გამოსახლებების შესახებ, ჩაუწერლად რომ ცხოვრობდნენ დამპრიავდლებთან.

ქ. სოხუმში „ნავთობბაზის“ კუთვნილ რეკონსტრუქციის ზონაში მდებარე შ. თოდუას სახელზე რიცხულ ერთ 16 კვადრატულ მეტრ ოთახში, 1976 წელს ჩაწერილი იყო 5 წევრი, ხოლო 1981 წელს იქ კიდევ ჩაიწერა ორი მოქალაქე, რომლებსაც ფაქტობრივად არ უცხოვრიათ ამ ბინაში. თუმცა ეს ჩაწერა გაუქმა რაისაბჭოს დასმასკომმა, მაგრამ აღნიშნული პირებმა პრეტენზია განაცხადეს სამგიერო ბინის მიღებაზე — სარჩელი აღძრეს სასამართლოში და მრავალრიცხოვანი საჩივრები შეიტანეს სხვადასხვა ორგანოში.

ასეთ ფაქტებს რომ ვაანალიზებთ, იმ დასკვნამდე მივდივართ, რომ დროა მკაცრად მოეთხოვოთ რაისაბჭოების დასმასკომებს, შიგნით ამ მხრივ მათი მოქმედება არ უნდა სცილდებოდეს საკითხის გამოკვლევის ფარგლებს, სამოლიო გადაწყვეტილება კი მხოლოდ დასმასკომთან ერთად უნდა მიიღონ.

საქართველოს სახალხო დეპუტატთა საქალაქო, რაიონულ საბჭოთა შესახებ კანონის 53-ე მუხლის შესაბამისად ქალაქის ან რაიონის საბჭოს დასმასკომს არა აქვს უფლება გაიქმოს თავისივე გადაწყვეტილება, ასეთი გადაწყვეტილება მასასუქმებლად შეიძლება წარუდგინოს მხოლოდ იმავე საქალაქო ან რაიონულ საბჭოს, მაგრამ მთელი რიგი ქალაქებისა და რაიონების სახალხო დეპუტატთა საბჭოების დასმასკომები თვითონვე იქმენენ მათ მიერ გამოტანილ გადაწყვეტილებებს.

საბინაო დავათა წარმოშობის სერიოზული მიზეზი ისიც გახლავთ, რომ ზოგჯერ რაიონული, საქალაქო საბჭოების დასმასკომები უმართავენ, კანონსაწინააღმდეგო გადაწყვეტილებებს იღებენ, შემდეგ ამის საფუძველზე უმართებულო, დაუსაბუთებელი სარჩელებით მიმართავენ სახალხო სასამართლოებს, რომელთა განხილვა ზოგჯერ წლობითაც კი გრძელდება. ასეთი ფაქტებია თბილისში, ქუთაისში და ზოგიერთ სხვა ქალაქსა და რაიონში.

განსაკუთრებით ბევრი უსაფუძვლო სარჩელებია აღძრული ქ. თბილისის სახალხო დეპუტატთა რაიონული საბჭოების დასმასკომების მიერ. მაგალითად, ქ. თბილისის სახალხო სასამართლოებმა უარყვეს სახალხო დეპუტატთა საბჭოების შესაბამისი დასმასკომების მიერ ბინიდან მოქალაქეთა გამოსახლების თაობაზე აღძრული სარჩელები: 26 კომბინრის რაიონის სახალხო სასამართლომ 29,9 პროცენტი, ლენინის რაიონის სახალხო სასამართლომ — 24,5 პროცენტი, ჯლდანის რაიონის სახალხო სასამართლომ— 24,1 პროცენტი, კალინინის რაიონის სახალხო სასამართლომ — 21,4 პროცენტი, ორჯონიკიძის რაიონის სახალხო სასამართლომ — 20,1 პროცენტი, პირველი მაისის რაიონის სახალხო სასამართლომ — 19,9 პროცენტი, სულ თბილისის სასამართლოების მიერ უარყოფილია აღძრული სარჩელთა 22,5 პროცენტი. ქუთაისის ავტომენარხნის რაიონის სახალხო სასამართლოს მიერ უარყოფილია 28 პროცენტი, ქ. გორის სახალხო სასამართლოს მიერ სარჩელთა 20,9 პროცენტი.

რატომღაც ჯერ ითვალისწინებენ, რომ ბინიდან გამოსახლების შესახებ უკანონო სარჩელების აღძვრა გარკვეულად ნიშნავს სსრ კავშირის კონსტიტუციის 44-ე მუხლით აღიარებულ მოქალაქეთა ბინის უფლების ხელყოფას. ასეთი უმართებულო სარჩელების აღძვრა იწვევს, ერთი მხრივ, სასამართლოებისა და სხვა საბჭოთა ორგანოების საჩივრებით გაუმართლებლად გადატვირთვას, ხოლო, მეორე მხრივ, სასამართლო საქმეებში მოპასუხეებად იმ მოქალაქეთა ჩაბმას და სასამართლო სხდომაზე გამოძახებას, რომელთაც სამართალდარღვევა არ ჩაუდენიათ.

უნდა ითქვას, რომ სასამართლოები იშვიათად სწავლობენ სასამართლო პრაქტიკას ბინიდან გამოსახლების საქმეებზე და განზოგადების მასალების საფუძველზე სათანადო ინფორმაციას არ აწვდიან შესაბამის ორგანოებს.

სასამართლოების მიერ განხილული საქმეების შესწავლამ ცხადყო, რომ სათანადო დონეზე არ დგას იურიდიული სამსახური როგორც საქალაქო და რაიონულ საბჭოების დასმასკომებში, ასევე საწარმო-დაწესებულებებსა და ორგანიზაციებში. იურიდიული სამსახურის დაბალი დონე კი გარკვეულწილად იწვევს ამ ორგანოებში სამანო საკითხების უსწორო განხილვა-გადაწყვეტას, დასმასკომების მიერ კანონშეუფასებამ გადაწყვეტილებების გამოტანას და სასამართლოში დაუსაბუთებელი სარჩელების აღძვრას.

საჭიროა იურისკონსულტებმა და იურიდიული სამსახურის სხვა მოშაკებმა განსაკუთრებული ყურადღება მიაქციონ სამინაო კანონმდებლობის განუხრელ დაცვას, შესაბამისმა ორგანოებმა უნდა იზრუნონ მათი კვალიფიკაციის შემდგომი ამაღლებისათვის.

ერთი სიტყვით, ადგილობრივი საბჭოების სამინაო სახლთა საკითხების გადაწყვეტასთან დაკავშირებით მთელი რიგი ნიჭოოულებები ხასიათდება. მათ წინაშე დგას ბევრი ძნელად გადასაწყვეტი პრობლემა, ზოგიერთი მოქალაქე უკანონო გზით ცდილობს ახალი ბინის მიღებას, ან ძველი ბინის შენარჩუნებას, ამ დროს სიყალბის ჩადენასაც არ ერიდება, მაგრამ ყოველივე ამას სათანადო ორგანოები მხოლოდ კანონიერი გზით უნდა შეებრძოლონ.

სამინაო ფონდის დაცვა-შენახვის, მისი გამოსაყენებლის ვადის გადიდება, საცხოვრებელი „ახლების კეთილმოწყობის დონის შემდგომი ამაღლება, სოციალისტური საერთო ცხოვრების წესების დაცვა და სამინაო კანონმდებლობის განუხრელი გატარება თითოეული ჩვენგანის მოქალაქეობრივი ვალია. იმისათვის, რომ სწორად, დროულად და ობიექტურად გადაწყვეტილთ სამინაო დავა, საქართველოს სსრ უმაღლესი სასამართლო მომავალშიც შეუფლებელი ყურადღებას მიაქცევს ამ სახალხო საქმეს, რათა მართლმსაჯულება კვლავ ტაკაცად იდგეს სამინაო კანონმდებლობის დაცვის სადარაჯოზე.

გ. დევდარიანი.

საქართველოს სსრ უმაღლესი სასამართლოს თავმჯდომარის მოადგილე, იურიდიულ მეცნიერებათა კანდიდატი.

დელეგაცია გაემგზავრა

4 თებერვალს საფრანგეთის კომპარტიის მწვავეთი საფრანგეთის კომპარტიის XXV ყრილობის მუშაობაში მონაწილეობისათვის მოსკოვიდან პარიზს გაემგზავრა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის დელეგაცია სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრის, სკკპ ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული პარტიული კონტროლის კომიტეტის თავმჯდომარის მ. ს. სოლომენცევის მეთაურობით.

დელეგაცია გაიცილეს სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრმა, სკკპ მოსკოვის საქალაქო კომიტეტის პირველმა მდივანმა ვ. ვ. გრიშინმა და სკკპ ცენტრალური კომიტეტის სხვა პასუხისმგებელმა მუშაკებმა. (საკდესი).

მოკლედ

უკანასკნელ საათს

● **აარა.** განის დედაქალაქში გაიმართა აფრიკის ქვეყნების ერთიანობის ორგანიზაციის განთავისუფლების კომიტეტის 48-ე სესია, რომელიც მონაწილეებმა მხარი დაუჭირეს დამოუკიდებელი აფრიკის გადაწყვეტილებას იბრძოლონ კონტინენტის სამხრეთში რასიზმისა და კოლონიალიზმის უკანასკნელი კერების ლიკვიდაციისათვის. მათ მკაცრად გაკიცხეს რასისტულ სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკასთან რეიგანის ადმინისტრაციის „კონსტრუქციული თანამშრომლობის“ პოლიტიკა, პრეტორიისა და მისი დასაყრდენი მფარველების ცდები ჩაფუშონ ნამიბიისათვის დამოუკიდებლობის მინიჭება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის უშიშროების საბჭოს 435 რეზოლუციის შესაბამისად.

● **ნიუ-იორკი.** ამერიკის შეერთებულ შტატებში გრძელდება ერთი მეტ. ძლავრი ტრუსტების ხელში მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა მონოპოლიზაციის პროცესი. ამერიკის შეერთებული შტატების უდიდესმა საგამომცემლო კონცერნმა „განეტ კომპანიამ“ იყიდა ქვეყნის ერთ-ერთი უძველესი გაზეთი „ალ-ბოონ რეკისტრი“, რომელიც აითვის შტატში გამოდის 1848 წლიდან. ამასთანავე სგამომცემლო კონცერნმა ხელში ჩაიგდო გაზეთი „ჯეკერსონ სანი“, რომელიც გამოდის ტენესის შტატში, და აიოვის შტატის ორი ყოველკვირეული.

კაპიტალის სამყაროში

ტოკიოს კონტრასტები

ფოტოფაქტი

რობერ ფარმოუდგება ტოკიო გამოუცდელ ტურისტს, რომელიც იაპონიის დედაქალაქში არასოდეს ყოფილა? უპირველეს ყოვლისა სარეკლამო პროსპექტების პრიალა ფოტოსურათებით, რომლებშიც აღბეჭდილია ჩაუცხო ფრაგალსართულიანი შენობები, ელვარე რეკლამები. ფოტორეპორტიორია ოფიციანტები, რომლებიც გიგანტური ქალაქის ეიზუალურ მატიანეს ქმნიან, მეტწილად იღებენ მის უდიდეს მდიდრულ რაიონებს — გინზას, აკასაკას, სინძიუკას, სადაც თავმოყრილია ბანკები, მსხვილი კონცერნების შტაბ-ბინები. საარაკოდ ძვირი რესტორნები, უნივერმაღები და სასტუმროები, სამორინეები და სხვა გასართობი დაწესებულებანი. მაგრამ ეს მხოლოდ ფასადი, თავისებური სავიზიტო ბარათია.

...ბრწყინავენ ვიტრინები, ათასფერად ინთება რეკლამები, თვალხამამრელად ციმციმებენ ეიროფლიფები — იყიდეთ, იყიდეთ! თქვენ სამუშაო არა გაქვთ, არც — ბინა? გულს ნუ გიკბენთ, დალიეთ კოკა-კოლა — მსოფლიოში უგემრიელესი სასმელი! ეს ტოკიოა...

მაგრამ არის სხვა ტოკიოც, ბენზინის სუნით გაჟღენთილი, ჭარხად დასახლებული და ქაოსურად გაშენებული. ეს არის იმათი სამყარო, ვინც ჯერ კიდევ გუშინ კონვეიერთან იდგა და სოლიდურ მოგებას აძლევდა თავის პატრონს, დღეს კი უმუშევარია და საკუთარი ბერიც არ აქვს. ეს ცხოვრებაზე გულგატეხილი ადამიანია თავშესაფარია, რომელთა ხვედრია ვიტრინებში გამოფენილი, მათთვის ხელმიუწვდომელი ნივთებისა და ნუგბარის ნერწყვმორევით თვალიერება. ამ ტოკიოში ფსიქიკურ დაავადებათა და თვითმკვლელობათა ყველაზე მაღალი დონეა. მისი თითოეული ბინადარი პოლიციის შუდმივი თვალთვალის ობიექტია. ეს იმედგაცრუებისა და დაბნეულობის ქალაქია.

**

13—14 ᲐᲞᲠᲘᲚᲘ
ᲮᲡᲝᲕᲜᲘᲡ ᲓᲦᲔ

ᲕᲘᲜ ᲘᲪᲜᲝᲑᲓᲐ ᲘᲕᲐᲜᲔ ᲩᲣᲠᲐᲨᲕᲘᲚᲘ

ᲣᲙᲕᲔ რამდენიმე წელია დავდიარ ჩეხოსლოვაკიის ქალაქ ძელზნიეცში, რომელიც პრაღიდან ასი კილომეტრით არის დაშორებული. ძელზნიეცისთან ახლოს არის რაიონული ცენტრი — ქალაქი იჩინო, აქ ომის წლებში გერმანელ ფაშისტთა საკონცენტრაციო ბანაკი ყოფილა მოწყობილი, სადაც ათასობით ტყვე საკი მიწერილი აქვს: „საჩუთია მეომრებს, ჩვენს განმათავისუფლებლებს, ნიშნად სამარადისო ხსოვნისა“. ვიდექით ობელისკის წინ და ვგიგალიერებდით ირგვლივ მიმოფანტულ საფლავებს...

...მას შემდეგ ერთი წელი გავიდა. 1983 წლის აპრილში მე ისევ ჩეხოსლოვაკიაში ვიყავი. საქართველოში ამ თვეში მიეკვლიოთ ხსოვნის დღეს აღინიშნავდნენ. ჩემს ჩეხ მეგობარ ეკეთს ვთხოვე, სასაფლაოზე წამყოლოდა. ალენომ ყველაფერი თავის ეზოდან წამოიღო და მითხრა:

— როგორი გულთბილი ხალხი ბართ ქართველები. ეს რა კარგი წესი დაგიმკვიდრებიათო.

შარშან კი ხსოვნის დღეს მე და დედა ეიშეგიეთ იჩინოს ძმათა სასაფლაოს. ამ დღეს უცხოეთში დასაფლაებული ქართველი ივანე ტურაშვილი არ დარჩენილა ბეჭითი მეომარი იტანჯებოდა. ომის დამთავრების შემდეგ ჩეხეთს ძმათა სასაფლაო მოუწყვიათ და დაღუპული საბჭოთა მეომრების პატივსაცემად ობელისკი აღუმართავთ. ობელისკზე რამდენიმე დაღუპულის გვარია ამოტვიფული, მათ შორის არის ქართველი ივანე ტურაშვილი.

არასოდეს დამავიწყდება ის დღე, როდესაც დედასთან ერთად პირველად ვიყავი ამ სასაფლაოზე, რომელიც ტყეპარკის ძირში მდებარეობს. გარშემო ცოცხალი ღობე აქვს შემოვლებული, ობელისკზე ჩეხურ ენაზე ჩამოწერილია 13 საბჭოთა მეომრის გვარი და სახელი და მათ შორის ერთი ჩვენი თანამემამულისა. ქვემოთ ეწერა და გამკითხველიც არაავინ ჩანს...

მაგრამ არიან მესამენიც: რეჟისორის თეატრის „დიფნის გვირგვინი“ მოსვენებას არ აძლევს იმათ, ვინც უკვე დიდი ხანია და საბოლოოდ დადგა სულ სხვა თეატრის — მსახიობის თეატრის, ფსიქოლოგიური, ღრმად ემოციური, ცხოვრებისეული და ამტკიცებს საზეიმო, ამაღლებული თეატრის გზას. ცდილობენ რა „გაფიროთოონ“ თავიანთი არსებობის ფარგლები, ეს რეჟისორებიც ესწრაფვიან დაამტკიცონ თავიანთ შესაძლებლობათა უსაზღვროება. ამასთან ავიწყდებათ, რომ ყოველივე „არა შენი“ ნახმარ კაბად გამოიყურება.

და აი კონკრეტული მაგალითიც: კარლო გოცის „ლურჯი ურჩხული“ მარჯანიშვილის საბჭოლობის თეატრის სცენაზე.

სანამ სპექტაკლის გარჩევას შეეუდგებოდი, ჩემთვის ვეგიფიქრე, ღირს კი ჭეობეული ყურადღების გამახვილება მაინც დამანინა ამ სპექტაკლზე? ბოლოს და ბოლოს იგი გამონაკლისი არ არის, თეატრალური ჰორიზონტზე ამინდს ვერ შექმნის და პრინციპულად ახალს არაფერს ამკვიდრებს და თითქოს თეატრის ცხოვრებასაც არ ამბრკოლებს — მაყურებელი ესწრება!

და მაინც, ალბათ, ღირს. ორი მიზეზისა გამო. ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ ეს სპექტაკლი, განსაკუთრებულობაზე პრეტენზიების გარეშე, გამოხატავს ზოგად ტენდენციებს, რომლებსაც ბევრ ადგილად ვეღარ ვეუფლებიან ბევრი ეროვნული თეატრები! იმძლიერა ამ სურვილმა, რომ საკუთარი შესაძლებლობანი გამოსცადონ უკან ბუნებრივ და დაამკვიდრონ საკუთარი თავი, როგორც თეატრალური წარმოდგენის მთავარი და პირველი სიდიდე, როგორც დიდგმის ერთპიროვნული ბატონ-პატრონი. ცდილობს რა დაიმკვიდროს სპექტაკლში წამყვანი როლი, რეჟისორა ზრარად ივიწყებს სპექტაკლის დამდგმელის სხვა, ნამდვილ, მთავარ და უპირველეს საზრუნავს — პირველ პლანზე შემოქმედი მსახიობის, სასეენო სიმართლისა და სასეენო შთაგონების მატარებლის, აქტიორის შინაგანი ბუნების გამოვლენის, როგორც კ. სტანისლავსკი ამბობდა, ორგანული „ადამიანის სულიერი ცხოვრების“ წამოწევას.

ცხადია, ჩვენ სრულიადაც არ უარვყოფთ რეჟისორის თეატრს. იგი ობიექტურად არსებობს. უფრო მეტიც, არსებობის უფლება აქვს. მაგრამ ეს გზა, მთელი თავისი „მომხიბლობის“ მიუხედავად, იოლი არ არის. იგი ტანჯვა-წვალებით უნდა გაიარო. მისი ზურგიდან აღქმა კარგს არაფერს გვიქადის. რაკი ამ გზით გადაწყვეტა სიარული, მას ორგანულად უნდა შეერწყა. მაგრამ, კაცმა რომ თქვას, განა ეს გზა სავალდებულოა ყველასთვის? როცა კაცი პროფესიად ეკითხობის აირჩევს, სრულიად არ არის ვალდებული ერთდროულად ქირურგიც იყოს, თერაპევტიც და ლარინგოლოგიც. როგორც იტყვიან, კეთილს — კეთილისაო. ასეა რეჟისურაშიც. ზოგისთვის „აგრესიული“ რეჟისურა ორგანულად ახლოსაა და „გათავისებული“, რადგან მათ თვით იდეა საკუთარი მსოფლმხედველობის პრიზმაში გაატარეს, „შეურწყეს“ იგი თავიანთ ემოციებს, ფსიქიკასა და სულს. სხვებისთვის იგი მარტოოდენ „კარგი ტონისთვის“ გაღებული ზედაპირი ხარია და ამიტომ ზერელედ და მსუბუქად არის აღქმული, ასე უფრო იოლია ცხოვრება და გამკითხველიც არაავინ ჩანს...

ეს ეკია, მაშინ, ორი წლის წინათ, ამაზე მხოლოდ კულუარებში თუ ლაპარაკობდნენ...

მაგრამ მიზეზლოლობის ძალა მძაფრი აღმოჩნდა, დღეს რეჟისურაში (სხვათა შორის, ახლა უკვე არა მარტო რაიონულ, არამედ დედაქალაქის თეატრებშიც!) იმძლიერა ის სურვილმა, რომ საკუთარი შესაძლებლობანი გამოსცადონ უკან ბუნებრივ და დაამკვიდრონ საკუთარი თავი, როგორც თეატრალური წარმოდგენის მთავარი და პირველი სიდიდე, როგორც დიდგმის ერთპიროვნული ბატონ-პატრონი. ცდილობს რა დაიმკვიდროს სპექტაკლში წამყვანი როლი, რეჟისორა ზრარად ივიწყებს სპექტაკლის დამდგმელის სხვა, ნამდვილ, მთავარ და უპირველეს საზრუნავს — პირველ პლანზე შემოქმედი მსახიობის, სასეენო სიმართლისა და სასეენო შთაგონების მატარებლის, აქტიორის შინაგანი ბუნების გამოვლენის, როგორც კ. სტანისლავსკი ამბობდა, ორგანული „ადამიანის სულიერი ცხოვრების“ წამოწევას.

ეს ეკია, მაშინ, ორი წლის წინათ, ამაზე მხოლოდ კულუარებში თუ ლაპარაკობდნენ...

მაგრამ მიზეზლოლობის ძალა მძაფრი აღმოჩნდა, დღეს რეჟისურაში (სხვათა შორის, ახლა უკვე არა მარტო რაიონულ, არამედ დედაქალაქის თეატრებშიც!) იმძლიერა ის სურვილმა, რომ საკუთარი შესაძლებლობანი გამოსცადონ უკან ბუნებრივ და დაამკვიდრონ საკუთარი თავი, როგორც თეატრალური წარმოდგენის მთავარი და პირველი სიდიდე, როგორც დიდგმის ერთპიროვნული ბატონ-პატრონი. ცდილობს რა დაიმკვიდროს სპექტაკლში წამყვანი როლი, რეჟისორა ზრარად ივიწყებს სპექტაკლის დამდგმელის სხვა, ნამდვილ, მთავარ და უპირველეს საზრუნავს — პირველ პლანზე შემოქმედი მსახიობის, სასეენო სიმართლისა და სასეენო შთაგონების მატარებლის, აქტიორის შინაგანი ბუნების გამოვლენის, როგორც კ. სტანისლავსკი ამბობდა, ორგანული „ადამიანის სულიერი ცხოვრების“ წამოწევას.

ცხადია, ჩვენ სრულიადაც არ უარვყოფთ რეჟისორის თეატრს. იგი ობიექტურად არსებობს. უფრო მეტიც, არსებობის უფლება აქვს. მაგრამ ეს გზა, მთელი თავისი „მომხიბლობის“ მიუხედავად, იოლი არ არის. იგი ტანჯვა-წვალებით უნდა გაიარო. მისი ზურგიდან აღქმა კარგს არაფერს გვიქადის. რაკი ამ გზით გადაწყვეტა სიარული, მას ორგანულად უნდა შეერწყა. მაგრამ, კაცმა რომ თქვას, განა ეს გზა სავალდებულოა ყველასთვის? როცა კაცი პროფესიად ეკითხობის აირჩევს, სრულიად არ არის ვალდებული ერთდროულად ქირურგიც იყოს, თერაპევტიც და ლარინგოლოგიც. როგორც იტყვიან, კეთილს — კეთილისაო. ასეა რეჟისურაშიც. ზოგისთვის „აგრესიული“ რეჟისურა ორგანულად ახლოსაა და „გათავისებული“, რადგან მათ თვით იდეა საკუთარი მსოფლმხედველობის პრიზმაში გაატარეს, „შეურწყეს“ იგი თავიანთ ემოციებს, ფსიქიკასა და სულს. სხვებისთვის იგი მარტოოდენ „კარგი ტონისთვის“ გაღებული ზედაპირი ხარია და ამიტომ ზერელედ და მსუბუქად არის აღქმული, ასე უფრო იოლია ცხოვრება და გამკითხველიც არაავინ ჩანს...

მაგრამ მესამენიც: რეჟისორის თეატრის „დიფნის გვირგვინი“ მოსვენებას არ აძლევს იმათ, ვინც უკვე დიდი ხანია და საბოლოოდ დადგა სულ სხვა თეატრის — მსახიობის თეატრის, ფსიქოლოგიური, ღრმად ემოციური, ცხოვრებისეული და ამტკიცებს საზეიმო, ამაღლებული თეატრის გზას. ცდილობენ რა „გაფიროთოონ“ თავიანთი არსებობის ფარგლები, ეს რეჟისორებიც ესწრაფვიან დაამტკიცონ თავიანთ შესაძლებლობათა უსაზღვროება. ამასთან ავიწყდებათ, რომ ყოველივე „არა შენი“ ნახმარ კაბად გამოიყურება.

და აი კონკრეტული მაგალითიც: კარლო გოცის „ლურჯი ურჩხული“ მარჯანიშვილის საბჭოლობის თეატრის სცენაზე.

სანამ სპექტაკლის გარჩევას შეეუდგებოდი, ჩემთვის ვეგიფიქრე, ღირს კი ჭეობეული ყურადღების გამახვილება მაინც დამანინა ამ სპექტაკლზე? ბოლოს და ბოლოს იგი გამონაკლისი არ არის, თეატრალურ ჰორიზონტზე ამინდს ვერ შექმნის და პრინციპულად ახალს არაფერს ამკვიდრებს და თითქოს თეატრის ცხოვრებასაც არ ამბრკოლებს — მაყურებელი ესწრება!

და მაინც, ალბათ, ღირს. ორი მიზეზისა გამო. ჯერ ერთი, იმიტომ, რომ ეს სპექტაკლი, განსაკუთრებულობაზე პრეტენზიების გარეშე, გამოხატავს ზოგად ტენდენციებს, რომლებსაც ბევრ ადგილად ვეღარ ვეუფლებიან გვერდს. და მეორეც, იმიტომ, რომ ამ სპექტაკლის რეჟისორია არა ვიღაცა, არამედ მეღია კუბუხიძე, ქართული თეატრისთვის საკმარ ადამიანი, ნიჭიერი, საინტერესო და მოაზროვნე, დიდად განათვლილი და ღრმად ინტელიგენტი, სცენის კანონების მეცნიერ რეჟისორი, რომელმაც რეჟისურის ჩინებული სკოლა გამოიარა თავის პედაგოგთან მოზეიდ თუმანიშვილთან და უკვე დიდი ხანია ჩამოყალიბდა სოლიდურ და ღაღადელ ოსტატად ჯ. ჯანელიძეს, რაც მოავარია, ჩასწეადა მსახიობთან მუშაობის რთულ თეატრალურ სიალდშლოებს. მ. კუბუხიძეს ხელეწიფება ის, რაც მისი თანამბის ბევრი რეჟისორისათვის მიუწვდომელი ზღვარია. მას არაერთხელ დაუმტკიცებია ეს თავისი სასეენო ნამუშევრებით თეატრალური ინსტიტუტის კედლებშიც („ჭრეენიშოელა ღუმელზე“) და ქართული თეატრების სცენაზეც. საკმარისია დავასახელოთ მისი „ანა ფრანკის დღიური“ გრიბოედოვის სახელობის თეატრში, „მე შენი ჭეკრა“, „ეიმთა სიავეთ“, „პროვინციელი ამბავი“, „შეუჯარეზელთა თვითკვლელობა“ მარჯანიშვილის სახელობის თეატრის სცენაზე და ბევრი სხვა. ამ სპექტაკლებში მოგვიხიბლა რეჟისორული ჩანაფიქრის სიღრმემ და სინათლემ, ფილოგრაფულმა მუშაობამ სცენურ სახეებზე, აქტიორის შინაგანი ბუნების გამოვლენის უნარმა, განეთიარების, მოძრაობის, მოქმედების პროცესში სახის ფსიქოლოგიური სირთულის წარმოჩენის ოსტატობამ. და ბოლოს, ამ სპექტაკლებში იყო ის, ფრიმლინოდაც ქვეყნად ვერც ერთი თეატრი ვერ იარსებებს, — რეჟისორის მსოფლშეგრძნება, მისი პოზიცია.

სპექტაკლში, რომელზეც ამჟამად ვლაპარაკობ, მსგავსს ვერაფერს ნახავთ. აქ მძლავრობს სულ სხვა რეჟისორია, რომელიც თითქოს ლოგიკის საწინააღმდეგოდ „ამხსენებს“ თავის საკუთარ ბუნებას, თავის თავს უპირისპირდება, თითქოს საკუთარი „მეს“ წინააღმდეგ ამბობს ბულგაკოვი. ეს ეკეთ ბუნებრივ, ეს ნარგავებს მიხედავს.

ᲘᲜᲢᲔᲠᲕᲘᲣ 128 ᲬᲚᲘᲡ ᲗᲘᲗᲝᲜᲗᲐᲜ

ᲩᲔᲛᲘ ᲮᲜᲘᲡᲐ ᲗᲘᲗᲝᲜᲗᲐᲜ, ᲣᲕᲘᲚᲔᲑᲝ!

ᲖᲐᲛᲗᲐᲠᲘ ეხვად უბოძებია თოვლი მთიანი აჭარისათვის. ახლა აქაურ სოფლელ კაცს ხშირად ნახავთ ბუხართან ჩამომჯდარს, ტკბილად მოსაუბრეს.

სოფელ ხეკში ბაბუა მეკლუდს რომ ვეეკითხეთ, გარშემო თანასოფლელები ჰყავდა შემოხვეული და მათთან მასლაათობდა. სანეზე თოვლეთით ფორი წვერი დაეფენია, მისი თვალებიდან საოცარი სითბო და ღიმილი გამოკრთის. ბაბუა მეკლუდი მართლაც რომ ბერერის მოსმენრე და მხლეელია. მას ხომ უკვე 128 წელი შეუსრულდა! დიახ, 128 წელი — ჯეფამი, შვილებთან, შვილიშვილებთან და ბადიშიშვილებთან ძზრუნველობაში გატარებული სიკეკლე და კიდევ ერთ მეოთხედზე მეტი.

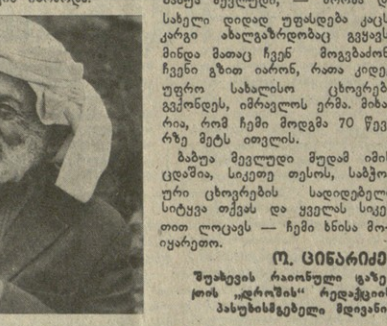

— როგორ ბრძანდებით, ბაბუა მეკლუდ, — ვკითხეთ მოხუცს.

— რა ვქნა... ცუდად არა ვარ. ოღონდ ეგ არის მხედი და მკლავი ძველებურად აღარ მომდევეს. ჰაი, რომ ძნელი ყოფილა სიბერე. ახლა ზამთარია, შვილიშვილებსა და შვილთაშვილებთან, მეზობლებთან საუბრით ვერთობი...

სოფელში მითხრეს, რომ ცოტ-ცოტა საქმის კეთება კვლავ შეუძლია. ხან გოდრისა და კალათას დაწნავს, ხან კიდევ ეზო-მიდამოს მიხედავს, ღობეს შეაკეთებს, ძველ და ნარგავებს მიხედავს.

— ჯეფელი ყმაწვილი ვიყავი,— იგონებს ღიმილით, — ორი დღე დაგვპირდა, რომ ქალაქ ბათუმში ჩაგვიყვანა, ილია ჭავჭავაძე სტუმრობდა აქაურს. გაგვიხარდა, რომ ეს დიდი კაცი ჩვენი მხარის მომავლისათვის იბრძოდა.

საგულისხმოა, რომ იმათ შორის, ვინც გოდერძის უღელტეხილიდან ბათუმისაკენ მიმავალ სახელოვან მე-11 არმიას უმასპინძლა, ერთ-ერთი მეკლუდ დაეთმაქეკ იყო. სოფელში ერთერთ პირველს შემოუტანია იაკობისეული „დედა ენა“, აჭარლებს წერა-კითხვის გამავრცელებელმა საზოგადოებამ რომ უბოძა.

თავის მხრეზზე გადაუტანია ყველა ის სიძნელე, რომელიც ახლის შენებას თან ს